

Sygn. akt: I C 111/21 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2022r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Beata Bihuń
Protokolant:	Stażysta Aleksandra Piasecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 kwietnia 2022 r. w K.

sprawy z powództwa K. K. (1)

przeciwko Skarbowi Państwa- Sądowi Rejonowemu w B.

o zapłatę

I. umarza postępowania co do kwoty 25.000,00 zł (dwadzieścia pięć tysięcy złotych);

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. przyznaje radcy prawnemu R. B. ze Skarbu Państwa wynagrodzenie w wysokości 2.400,00 zł (dwa tysiące czterysta złotych) oraz kwotę 552,00 zł (pięćset pięćdziesiąt dwa złote) tytułem należnego podatku VAT za reprezentowanie powoda w postępowaniu.

sygn. akt I C 111/21

UZASADNIENIE

Powód K. K. (1) wniósł pierwotnie o zasądzenie od pozwanego Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w B. kwoty 20.000 zł oraz 5.000 zł na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża z tytułu zadośćuczynienia za naruszenie jego dóbr osobistych.

W uzasadnieniu wskazał, że w okresie od 2012 r. do 08.12.2020 r. kurator sądowy Sądu Rejonowego w B. dokonał wielu fałszerstw wywiadów środowiskowych, które były sporządzane na potrzeby Sądu Penitencjarnego, Zakładów Karnych oraz Aresztów Śledczych poprzez podawanie m.in., że powód nadużywał alkoholu, odurzał się gazem, trafił do zakładu poprawczego z powodu samookaleczeń oraz, że w dzieciństwie dokonywał samookaleczeń, a jako osoba dorosła pozostawał na utrzymaniu swojej matki B. K. i że od dzieciństwa wagarował. Z powodu tych opinii powód nie ma szans na orzeczenie przerw w wykonywaniu kary ani na wcześniejsze warunkowe zwolnienie.

Pismem z dnia 26.02.2021 r. powód rozszerzył powództwo i wskazał, że dochodzi zasądzenia kwoty 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwoty 25.000 zł na cele społeczne.

W odpowiedzi na pozew pozwany Skarb Państwa Sąd Rejonowy w B. wniósł o jego oddalenie w całości. W uzasadnieniu zaprzeczył twierdzeniom powoda zawartym w pozwie. Podniósł, że działania kuratora sądowego wynikały z polecenia Sądu Penitencjarnego, a zatem nie zachodzą przesłanki do uznania, że dobro osobiste powoda zostało naruszone.

Podkreślił, że zachowania funkcjonariuszy publicznych wskazane w pozwie stanowiłyby przestępstwo, a okoliczność ta nie została stwierdzona żadnym orzeczeniem.

Pismem z dnia 25.03.2022 r. (k. 246) powód cofnął żądanie rozszerzenia powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód K. K. (1) od dnia 16.11.2012 r. odbywa karę pozbawienia wolności na podstawie kilku wyroków, za popełnienie wielu przestępstw przestępstwa m.in. za popełnienie przestępstwa z art. 207 § 1 kk oraz art. 200 §1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i art. 64 § 1 kk. Planowany koniec kary przypada na dzień 16.05.2025 r.

Powód został wychowany przez matkę B. K., ojciec opuścił rodzinę, gdy powód był bardzo małym dzieckiem. Powód ma dwóch braci: P. K. (1) i P. K. (2). Wszyscy trzej od wieku młodzieńczego sprawiali matce kłopoty, przebywali w Zakładzie (...). Powód trafił tam po ukończeniu 13 – tego roku życia, a później od 2008 r. z dwuletnią przerwą, do dnia dzisiejszego przebywa w Zakładzie Karnym.

Powód wielokrotnie występował przed Sądem Rejonowym w B. Wydział Rodzinny jako nieletni za popełnianie czynów karalnych, głównie z art. 278 § 1 kk i art. 279 § 1kk, ale również za demoralizację (spożywanie alkoholu).

W dniu 07.04.2007 r. nieletni powód, przebywając na przepustce z Zakładu (...) w L., powód został zatrzymany przez funkcjonariuszy policji i przesłuchany w charakterze podejrzanego za czyn, który popełnił w dniu 03.04.2007 r. W czasie przesłuchania powód wskazał, że w dniu 04.04.2007 r. sam wypił 2 wina i poszedł do domu Państwa S., gdzie odurzał się gazem z butli gazowej.

W dniu 04.06. 2007 r. podczas przepustki z zakładu poprawczego nieletni powód został zatrzymany przez funkcjonariuszy policji, którzy poddali go badaniu alkomatem i ustalali, że znajdował się pod wpływem alkoholu (1,78 promila). Do podobnej sytuacji doszło w dniu 08.07.2007 r. i wówczas u powoda stwierdzono stężenie alkoholu w wysokości około 1,5 promila.

W dniu 06.08.2007 r. na zlecenie Sądu Rejonowego w Biskupcu w sprawie (...) biegli psychiatrzy T. J. i L. G. wydali opinię sądowo – psychiatryczną, która dotyczyła oskarżonego P. K. (1). W opinii wydanej m.in. na podstawie jednorazowego badania powoda biegli wskazali m.in., że powód w trakcie badania podał, że jako dziecko sprawiał trudności wychowawcze, powtarzał klasy w szkole podstawowej, wagarował, od 13 – tego roku życia spożywał alkohol, od 15 – tego roku życia sporadycznie zażywał w celach odurzających amfetaminę, a od 16 – tego roku życia odurza się poprzez wdychanie gazu ziemnego, przy czym występowały u niego ciągi odurzania się tym środkiem trwające od kilku lat. W badaniu bieli rozpoznali u powoda zespół uzależnienia spowodowany używaniem środków wziewnych.

W dniu 24.08.2007 r. na zlecenie Prokuratury Rejonowej w B. w sprawie 2 Ds. 575/07 biegli psychiatrzy M. J. i H. K. wydali opinię sądowo – psychiatryczną, która dotyczyła oskarżonego P. K. (1). W opinii biegli wskazali, że z wywiadu od powoda ustalili, że powód powtarzał klasy I i VI w szkole podstawowej, a Gimnazjum skończył w zakładzie poprawczym, gdzie przebywał od 13 – tego roku życia do pełnoletności. Powód w wywiadzie podał również, że wagarował, uciekał z domu, dokonywał samookaleczeń, był karany jako nieletni, nie pracował zawodowo, od 13 – tego roku życia spożywał alkohol i zdarzały mu się ciągi alkoholowe do 7 dni, po których pocił się i drżały mu ręce. Wskazał, że pije wódkę, piwo i wino i jak jest pijany, „to zawsze coś narozrabia”. Od 18 – tego roku sporadycznie przyjmował amfetaminę, LSD, ekstazę oraz marihuanę. Od kilku lat wachał kleje, ale rzadko, natomiast codziennie wacha gaz.

W czasie, kiedy powód nie przebywał w Zakładach Karnych, pracował dorywczo i wówczas wspomagał finansowo swoją matkę, u której mieszkał. Około roku 2011 – 2012 powód pracował na budowie razem z J. B., którego poznał w 2008 r. i który mieszkał w tej samej miejscowości, co powód. J. B. w tym czasie odwiedzał powoda co kilka dni w jego mieszkaniu, pomagał mu przy drzewie.

W czasie gdy powód pracował na budowanie, na mocy wyroku Sądu Rejonowego w M. z dnia 13.06.2011 r. miał zawieszona karę pozbawienia wolności na okres próby 5 lat. W sprawozdaniu z objęcia dozoru kurator M. S. wpisała, że powód przebywał w zakładzie poprawczym z uwagi na trudności wychowawcze, jakie sprawiał matce wagarował i nadużywał alkoholu. Matka powoda podała kuratorowi, że powód od 13 – tego roku życia nadużywał alkoholu, zdarzały mu się ciągi alkoholowe, wachał klej i odurzał się gazem butlowym, z tego powodu jeździła z nim na terapię. B. K. wskazała również, że zdarzało się, iż w związku z zachowaniem powoda wyzwała policję.

Kurator wskazała dalej, że po powrocie powoda z Zakładu Karnego z I., gdzie przebywał o dnia 28.10.2010 r., zdarzyły się dwa przypadki wezwania policji i straży pożarnej, ponieważ powód odurzał się gazem. Odbywając w/w karę pozbawienia wolności powód poddał się terapii odwykowej związanej z uzależnieniem od gazu.

Postanowieniem z dnia 21.11.2014 r. w sprawie (...) Sąd Rejonowy w M. zarządził wykonanie wobec powoda kary pozbawienia wolności, ponieważ powód już dwa miesiące po uprawomocnieniu się wyroku z dnia 13.06.2011 r. popełnił czyny z art. 200 § 1 kk i art. 207 § 1 kk.

Matka powoda mieszka w lokalu socjalnym (z poprzedniego została eksmitowana z powodu nieregulowania czynszu), prowadzi samodzielne gospodarstwo domowe, jest osobą bezrobotną i do stycznia 2021 r. utrzymywała się głównie z wielu świadczeń z MOPS- u. w B.. Jest osobą schorowaną. Obecnie zatrudniła się jako opiekuna osób starszych w Niemczech. Z pomocą MOPS – u w lokalu, który zajmuje, przeprowadziła remont. Żaden z synów nie pomaga jej finansowo. Obecnie mieszka z nią syn P. K. (1).

W dniu 28.10.2019 r. powód wystąpił do Sądu Okręgowego w O. o udzielenie mu przerwy trzymiesięcznej przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności powołując się na konieczność pomocy swojej chorej matce oraz konieczność poddania się leczeniu przegrody nosa. W związku z wnioskiem powoda, Sąd Okręgowy w O. Wydział Penitencjarny zlecił sporządzenie wywiadu środowiskowego na temat powoda. Zażądał również opinii o skazanym z Zakładu Karnego. Z wydanej z Aresztu Śledczego w O. opinii wskazano, że funkcjonowanie pozwanego w izolacji bywa zmienne z tendencją do poprawy, powód był piętnastokrotnie nagradzany, ale również siedmiokrotnie karany. Wywiad środowiskowy wykonała zatrudniona w Sądzie Rejonowym w B., kurator sądowy J. D.. Dane do wywiadu kurator zebrała na podstawie akt znajdujących się w Sądzie Rejonowym w B., rozmawiając z matką powoda, u której była osobiście oraz na podstawie informacji pochodzących od dzielnicowego M. W.. Z informacji uzyskanej od matki wynikało, że powód wagarował, powtarzał I i IV klasę podstawówki, uciekał z domu, dokonywał samookaleczeń i z powodów wychowawczych został umieszczony w zakładzie poprawczym w L.. Matka wskazała również, że pomaga jest syn P., który ją odwiedza i utrzymuje z nią stały kontakt telefoniczny, pomaga jej w codziennych czynnościach i odebrał ją ze szpitala.

Postanowieniem z dnia 07.01.2020 r. w sprawie III K. (...) Sąd Okręgowy w O. odmówił powodowi udzielenia przerwy w karze, wskazując, że na wolności przebywają dwaj bracia powoda, którzy mogą udzielić matce pomocy, a powód nie choruje na ciężką chorobę, która uzasadniłaby udzielenie mu przerwy w karze. Sąd powołał się również na zachowanie powoda dodatkowo zachowanie pozwanego przed osadzeniem. Orzeczenie to zostało utrzymane w mocy przez sąd II instancji.

W dniu 26.07.2020 r. powód złożył do Sądu Okręgowego w O. wniosek o warunkowe przedterminowe zwolnienie z odbycia reszty kary pozbawienia wolności.

Postanowieniem z dnia 14.10.2020 r. Sąd Okręgowy w O. w sprawie (...) wniosku nie uwzględnił, wskazując, że powód jest wysoce zdemoralizowany, o czym świadczy m.in. popełnienie w warunkach recydywy czynu z art. 207 § 1 kk oraz odwołanie udzielonego mu wcześniej przedterminowego zwolnienia.

W dniu 21.10.2020 r. powód wystąpił do Sądu Okręgowego w O. o udzielenie mu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności powołując się na konieczność pomocy swojej chorej matce w remoncie mieszkania i przygotowaniu opału na zimę. W związku z wnioskiem powoda, Sąd Okręgowy w O. Wydział Penitencjarny zlecił

sporządzenie wywiadu środowiskowego na temat powoda. Zażądał również opinii o skazanym z Zakładu Karnego. Z wydanej z Aresztu Śledczego w O. opinii wskazano, że funkcjonowanie pozwanego w izolacji bywa zmienne, powód był dwukrotnie nagradzany, ale również siedmiokrotnie karany m.in. za nieprzestrzeganie porządku wewnętrznego, dokonywanie samouszkodzeń, aroganckie zachowanie, nie przyjmowanie posiłków. Wywiad środowiskowy wykonała zatrudniona w Sądzie Rejonowym w B., kurator sądowy J. D.. Dane do wywiadu kurator zebrała na podstawie akt znajdujących się w Sądzie Rejonowym w B., rozmawiając z matką powoda, u której była osobiście oraz na podstawie informacji pochodzących od dzielnicowego M. W.. Z informacji uzyskanej od matki wynikało, że powód wagarował, powtarzał I i IV klasę podstawówki, uciekał z domu, dokonywał samookaleczeń i z powodów wychowawczych został umieszczony w zakładzie poprawczym w L..

Postanowieniem z dnia 8.12.2020 r. w sprawie III K. (...) Sąd Okręgowy w O. odmówił powodowi udzielenia przerwy w karze, wskazując, że powód nie jest w stanie udzielić swojej matce realnej pomocy, dodatkowo zachowanie pozwanego przed osadzeniem oraz po osadzeniu nie powodują, że jego prognoza kryminologiczno – społeczna co do jego osoby jest negatywna, a powód nie daje gwarancji, że udzieloną mu przerwę wykorzystałby prawidłowo. Orzeczenie to zostało utrzymane w mocy przez sąd II instancji.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o: zeznania świadka J. B. k. 173, częściowo zeznania świadka P. K. (1) k. 174, zeznania świadka K. T. k. 175, zeznania świadka J. D. k. 175 – 176, protokół przesłuchania podejrzanego k. 199 - 201, opinia sądowo psychiatryczna k. 202 – 210 oraz k. 207 – 210, protokół zatrzymania k. 211 – 214 oraz k. 215 – 216, pismo k. 268, zeznania świadka M. S. k. 276, dokumenty znajdujące się w aktach Sądu Okręgowego w O. o sygn. (...): wniosek k. 2, opinia k. 17 – 18, wywiad k.19 – 20, postanowienie k. 30, 46; dokumenty znajdujące się w aktach Sądu Okręgowego w O. o sygn. (...): wniosek k. 3, opinia k. 27, wywiad k. 35 - 36, postanowienie k. 53, 89, dokumenty znajdujące się w aktach Sądu Okręgowego w O. o sygn. (...): wniosek k. 3, postanowienie k. 37, dokumenty znajdujące się w aktach Sądu Rejonowego w B.pod sygn: III N. (...)/01, (...), dokumenty zawarte w aktach Sądu Rejonowego w M. (...): wyrok k. 3 – 4, sprawozdanie k. 13 – 17.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. W ocenie sądu brak było podstaw do zasądzenia na rzecz powoda jakiegokolwiek kwoty tytułem zadośćuczynienia za naruszenie jego dóbr osobistych, które wiązałoby się ze sporządzonymi na zlecenie Sądu Okręgowego w O. wywiadami przez kuratora zatrudnionego w Sądzie Rejonowym w B..

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach Sądu Okręgowego w O. oraz Sądu Rejonowego w B., a ponadto na podstawie dokumentów przedłożonych przez pozwanego (opinie sądowo – psychiatryczne oraz protokoły z przesłuchania podejrzanego) albowiem ich wiarygodność nie budziła wątpliwości Sądu. Sąd dał również wiarę większości przesłuchanych w sprawie świadkom, za wyjątkiem świadka P. K. (1), Zeznaniami tego świadka oraz zeznaniom powoda sąd dał wiarę w części, w której pokrywały się one z pozostałym materiałem dowodowym.

Do sprawy nie wniosły nic zeznania świadka M. W. (k. 232), który niewiele pamiętał z czasów, gdy pełnił funkcję dzielnicowego w miejscu zamieszkania powoda. Świadek pamiętał jedynie, że powód i jego bracia byli karani. Również niczego do sprawy nie wniosły zeznania świadka M. G. (k. 232), która do miejscowości powoda przeprowadziła się dopiero w 2003 r., a powód w tym czasie przebywał już w Zakładzie Karnym.

Do sprawy nie wniosły również nic dokumenty zawarte w aktach (...), ponieważ rozpoznając wniosek powoda o udzielenie przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności, sąd okręgowy kierował się jedynie względami zdrowotnymi i nie zlecał wywiadu kuratorowi.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka P. K. (1), w których wskazywał on, że powód nie nadużywał alkoholu, nie dokonywał samookaleczeń oraz nie odurzał się, albowiem zeznaniom tym przeczą inne, zebrane w toku postępowania w/w dowody. Świadek wskazywał, że powód nie sprawiał swojej matce kłopotów. Stwierdzenie takie w świetle bogatej

kartoteki powoda w wydziale rodzinnym oraz jego wieloletniego pobytu z zakładzie poprawczym jest co najmniej nielogiczne. Z tych samych powodów sąd nie dał wiary zeznaniom powoda, w których zaprzeczał on aby miał problem z alkoholem i wdychaniem gazu oraz wagarowaniem.

W niniejszej sprawie odpowiedzialność pozwanego opiera się na przepisie art. 417 kc, zgodnie z którym za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa. Odpowiedzialność ta powstaje wówczas, gdy spełnione są łącznie jej trzy ustawowe przesłanki: bezprawność działania lub zaniechania sprawcy, szkoda (krzywda) oraz normalny związek przyczynowy między bezprawnym zachowaniem sprawcy a szkodą (krzywdą). W pierwszej kolejności konieczne jest ustalenie działania (zaniechania), z którego, jak twierdzi powód, wynika szkoda oraz dokonanie oceny jego bezprawności, następnie ustalenie czy wystąpiła szkoda w postaci naruszenia dóbr osobistych powoda i dopiero po stwierdzeniu, że obie te przesłanki zachodzą, możliwe jest zbadanie istnienia między nimi normalnego związku przyczynowego.

Rozpatrując sprawę w przedmiocie ochrony dóbr osobistych w pierwszym rzędzie należy ustalić, czy doszło do naruszenia dóbr osobistych powoda w rozumieniu art. 23 i 24 kc, a zatem, czy nieprawdziwe zdaniem powoda informacje, zawarte w wywiadach kuratorskich naruszyły jego dobra osobiste. Zaznaczyć jednakże należy, że nie znajduje uzasadnienia żądanie zadośćuczynienia w sytuacji, w której zachowanie pozwanego nie spowodowało krzywdy. Z uwagi na powyższe, w przypadku zgłoszenia żądania zadośćuczynienia pieniężnego z tytułu naruszenia dóbr osobistych, to na powodzie, stosownie do treści art. 6 kc, spoczywa obowiązek wykazania rozmiaru i intensywności doznanej krzywdy i stopnia negatywnych konsekwencji, także niewymiernych majątkowo, spowodowanych naruszeniem prawa do szeroko pojmowanego „godnego odbywania kary”. Gdyby Sąd uznał, że doszło do naruszenia dóbr osobistych powoda, to należy rozważyć, czy działanie strony pozwanej było bezprawne.

Przepis art. 23 kc zawiera otwarty katalog dóbr osobistych, w ramach którego mieści się m.in. godność człowieka, na naruszenie której powoływał się powód. Dobra osobiste są wartościami o charakterze niemajątkowym, wiążącymi się z osobowością człowieka, uznanymi powszechnie w społeczeństwie.

Przechodząc do oceny roszczeń powoda, należy wskazać, że powód nie wykazał, iż informacje zawarte we wszystkich wywiadach sporządzonych przez kuratora zawodowego J. D. były nieprawdziwe i że doszło tym samym do naruszenia jego dóbr osobistych. W ocenie sądu były one zgodne z rzeczywistością, zwłaszcza informacje dotyczące wagarowania, nadużywania alkoholu oraz wdychania gazu przez powoda. Okoliczności te wynikają z innych dowodów zgromadzonych w sprawie, zwłaszcza z treści wywiadów zebranych od powoda na potrzeby opinii sądowo – psychiatrycznych z sierpnia 2007 r. oraz z zeznań świadka K. T., który zeznał, że słyszał o tym, że powód odurzał się gazem z butli gazowej i dokonywał samookaleceń. Zauważyć również należy, że powód sam przyznał, że wagarował przed 13 – tym rokiem życia (k. 176), a w zakładzie poprawczym umieszczono go za wagarowanie i kradzieże (k. 276). Dodatkowo, mimo, że co do zasady zaprzeczał, że wdychał gaz, nadużywał alkoholu i wagarował, zeznał, że wszystkie kwestie związane z uzależnieniem od gazu, nadużywaniem alkoholu i wagarowaniem dotyczyły lat dzieciństwa, a informacje zawarte w tym zakresie w wywiadach dotyczyły właśnie okresu dzieciństwa. Kurator w żadnym razie nie wskazywał, że sytuacje te miały miejsce w nieodległym czasie sprzed sporządzenia wywiadu. Powód przyznał również, że podczas odbywania kary pozbawienia wolności dwukrotnie się okaleczył. (k. 277), co również wynika z opinii z Zakładu Karnego sporządzanych w związku z wnioskami powoda o udzielenie przerwy w wykonywaniu kary pozbawienia wolności.

Wbrew twierdzeniom powoda, jakoby wywiady kuratora J. D. różniły się od wywiadów sporządzanych przez wcześniejszego kuratora M. S., która miała wypowiadać się o powodzie dobrze, są również niezasadne. Wywiady te wzajemnie się pokrywają i nie ma pomiędzy nimi różnicy co do opisu zachowań powoda przed osadzeniem w Zakładzie Karnym. Oba zostały również sporządzone po rozmowach z matką powoda, a powód nie udowodnił, że jego matka nie przekazywała kuratorom informacji o nim, o innej treści niż zapisanej w wywiadach.

Odnosnie zarzutu powoda o podawaniu w wywiadach nieprawdziwych informacji, że powód podczas pobytów na wolności był utrzymywany przez matkę, zauważyć należy, że w żadnym z wywiadów kuratora nie zawiera się takie

stwierdzenie. W wywiadzie znajduje się informacja, że powód mieszkał z matką i utrzymywał się w tym czasie z prac dorywczych.

Niezasadnym jest również twierdzenie powoda, że z powodu kwestionowanych przez niego zapisów w wywiadach, nie udzielano mu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności i nie uwzględniano jego wniosku o warunkowe przedterminowe zwolnienie. Jak wynika z uzasadnień Sądu Okręgowego, sposób funkcjonowania powoda w latach młodzieńczych był jedynie jedną z przesłanek branych przez Sąd pod uwagę. Sąd kierował się także nienajlepszym zachowaniem powoda w Zakładzie Karnym, wagą popełnionych przez niego czynów, a ponadto jego sytuacją zdrowotną i rodzinną. Co do przerw, których celem miała być pomoc matce, w jednym przypadku na wolności pozostawali bracia powoda, którzy w pierwszej kolejności winni udzielić jej pomocy i co P. K. (2) czynił.

W konsekwencji powództwo podlegało oddaleniu.

W pkt I wyroku, wobec cofnięcia żądania rozszerzenia powództwa o kwotę 25.000,00 zł, cod postępowanie w tej części umorzył.

O kosztach wynagrodzenia pełnomocnika powoda wyznaczonego z urzędu Sąd orzekł na podstawie § 8 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu.